

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 29.11.2023թ. թիվ 2317506291 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<20>> 12 2023թ. 7-13

12659

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Էվելինա Սարգսյանի ՄԴ/106198-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Շենգավիթ վարչական շրջանի Բագրատունյաց փողոցի 6 շենքի 44 բնակարանի բնակիչ Էվելինա Սարգսյանը (ծանուցման էլ.հասցե՝ Evelinasargsyan7@gmail.com) դիմումով խնդրել է բեկանել վարչական տույժ նշանակելու մասին 29.11.2023թ. թիվ 2317506291 որոշումը՝ նշելով, որ այն անհիմն է և չհիմնավորված:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<< կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 84-րդ կետի 4-րդ ենթակետի համաձայն՝ **կանգառն արգելվում է հեփիոփոնային անցումների վրա և շարժման ուղղությամբ հեփիոփոնային անցումից առաջ՝ 5 մ մոտ վայրում:**

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված թիվ 2 տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուն իր տրանսպորտային միջոցով 13.11.2023թ. ժամը 09³⁹-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Սեբաստիա-Ա.Վեգներ փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ **հեփիոփոնային անցման վրա:**

Վերը նշվածի վերլուծության արդյունքում դիմումատուի իրավախախտում կատարած լինելու փաստը կասկած չի հարուցում:

<< կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 106-րդ կետի համաձայն՝ հեփիոփոնային անցումից հետո խցանում առաջանալու դեպքում արգելվում է մուտք գործել անցում, եթե դա կհարկադրի վարորդին կանգնել հեփիոփոնային անցման վրա:

Տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուի կողմից անտեսվել է վերը նշված նորմի պահանջը, ինչը ստիպել է նրան կանգառ կատարել հեփիոփոնային անցման վրա, միաժամանակ խոչընդոտ հանդիսանալով հեփիոփոնային անցումով երթևեկելի մասը հարող հեփիոփոնի համար:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի ակնարկին՝ առկա լուսացույցերի անհամաչափ աշխատելու վերաբերյալ, ապա տեսանյութերը փաստում են, որ լուսացույցերն աշխատել են սահմանված աշխատանքային ռեժիմով, ուստի վերջինիս պնդումն արժամատվաբար համարել հնարավոր չէ:

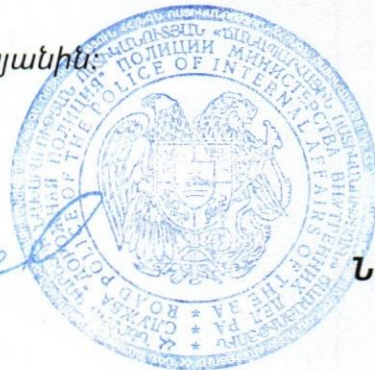
Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պարճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պարճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պարճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնձգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտարկից հայտնվ նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, ուստի դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 29.11.2023թ. թիվ 2317506291 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել էվելինա Սարգսյանին:

Ն.Սարգսյան